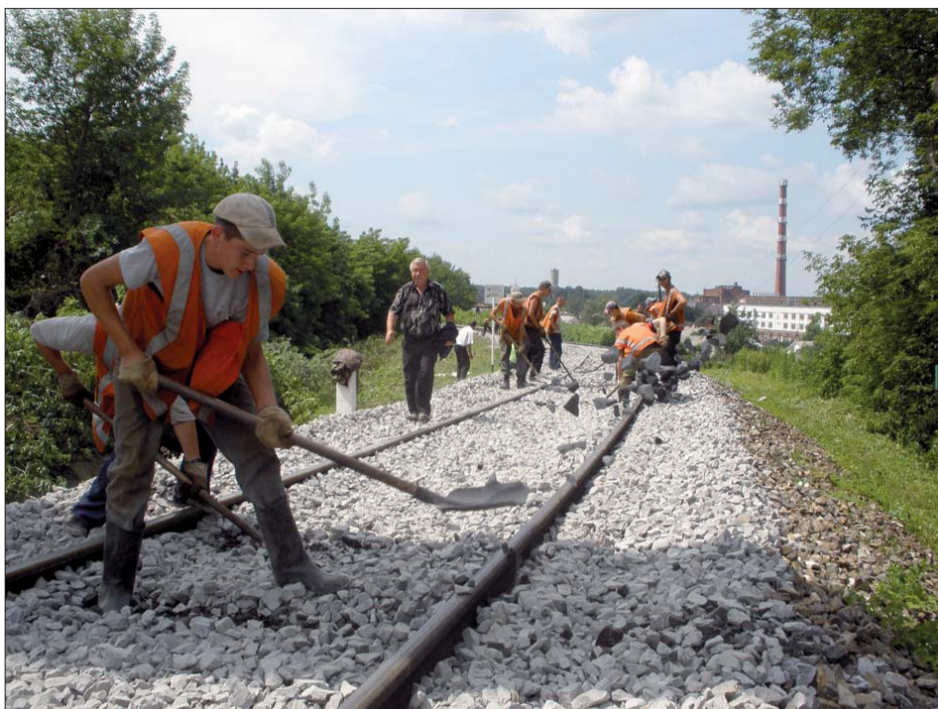

Залізниця витримала ще

(Закінчення. Поч. на 1 стор.)

Разом із кореспондентами в зону підтоплення виїхали помічники начальників пасажирської служби та служби колійного господарства Ігор Орнат і Андрій Кирда, які за дорученням заступника начальника залізниці з кадрів і соціальних питань Володимира Чернеги повинні були зустрітися з потерпілими залізничниками, з'ясувати обсяг заподіяної стихією шкоди їхньому майну, щоб у найкоротший термін фінансово підтримати людей у біді.

Перша потерпіла від великої води – пенсіонер, колишня чергова по переїзду Чернівецької дистанції колії Васса Ганущак, яка мешкає на першому поверсі восьмиквартирного будинку по вулиці Красіна в Чернівцях, зі сльозами на очах розповідала нам: "Води в квартирі було більше 30 см. Пошкоджені підлога і меблі. Курчата потопились, і дві сотки городу у воді. Картопля, часник, цибуля, кабачки, помідори, огірки – усе пропало. Це вже не вперше наша сім'я потерпає від води, – бідається літня жінка. Що ж тепер робити?!"

Пригнічена наслідками повені й оператор станції Чернівці Наталія Гороховська, яка мешкає по сусідству з родиною Ганущаків на вулиці Красіна. Це вона прокинулася вночі та почула дзюрчання води: виглянула у вікно, а то вода підійшла до порога... "Я зателефонувала сусідам, і всі кинулись рятувати майно. Вже о четвертій ранку вода почала спадати. У мене в хаті все замкнуло. Залило водою і город. Тепер навіть не знаю, як повернутись до нормального життя", – у розпачі говорила залізничниця.

Згодом ми побували в селі Черепківці, яке прилягає до русла ріки Сірет. Тепер, щоб добратися до своїх осель, людям потрібні човни. Серед численних підтоплених будівель – будинки залізничників. Із великою водою біда прийшла у сім'ю Івана Романюка, слюсаря пасажирського вагонного депо Чернівці. Під водою опинився увесь його город. Вода зайшла і в хату, підтопила стіни, меблі. У невеликих із низькими стелями кімнатах пахло цвіллю і важко було дихати від надмірної вологи, яку щедро втягнули в себе стіни, меблі та підлога. Господиня розпачливо розводила руками: коли ж це все висохне і як жити в таких умовах. Господар призначався, що нову хату, на будівництво якої уже почав ввозити цеглу, у цьому місці не будуватиме. Адже два роки тому їх домівка вже потерпіла від повені.

У Черепківцях по вулиці з романтичною назвою Зелені верби звів добротний сучасний будинок працівник пункту перестановки вагонів станції Вадул-Сірет Петро Ткачук. У гарно обставлених кімнатах вода піднялася до рівня 70 сантиметрів, залила підвір'я оселі. Дружина з дітьми тимчасово перебралися жити до мами. Господар пригнічений, і його стан можна зрозуміти, адже в новозбудованій хаті мешкає тільки четвертий рік. І за цей час його уже вдруге затопило. Тепер потрібно буде затратити чимало зусиль та коштів, щоб повернутися до нормального життя. Петро Ткачук вважає, що в майбутньому захистити селян від таких повеней може лише дамба, яку тут треба збудувати.

Того ж дня о 20-й годині вечора на вокзалі станції Чернівці заступник начальника залізниці з кадрів і соціальних питань Володимир Чернега зібрав кадровиків усіх підрозділів вузла, на яких працюють залізничники, що постраждали внаслідок повені. Він дав чітку вказівку впродовж наступного дня виплатити постраждалим залізничникам матеріальну допомогу.

Ми цікавились і перебігом робіт на місці зсуву ґрунту на колію, що веде до головного залізничного вокзалу міста Чернівці.

Василь Коржевський – начальник другої дільниці Чернівецької дистанції колії, розповів, що на даний час проводиться виправка, рихтування та баластування колії. До кінця дня ці роботи мають бути завершені. Сама ж колія уже відновлена. Кілька десятків колійників займаються плануванням щебеню. А заступник начальника служби колії зі штучних споруд і земляного полотна Ігор Юник додав: "Незважаючи на те, що у цьому місці ще ведуться завершальні відновлювальні роботи, рух потягів уже відновлено. До речі, керівництво залізниці неодноразово попереджало місцеву владу про загрозований стан ґрунту на цій дільниці. Однак дотепер жодних заходів для його усунення не вживалося. Як результат – після тривалих дощів через зсув ґрунту було пошкоджено не тільки колію, а й пішохідний міст через неї, який є на балансі міста. А оскільки він став небезпечним для людей і залізниці, його довелося демонтувати. На жаль, існує загроза нового зсуву, який можуть спровокувати подальші дощі. Тому міській владі треба, не зволікаючи, провести роботи з укріплення схилу".

Поки ми спілкувалися з Ігорем Юником, по відновленій колії прослідував на станцію Вадул-Сірет укладальний кран, який працюватиме на зруйнованому повинню кам'яному арочному мосту. За цією ж адресою вже пішли локомотиви та вагони з дерев'яними шпалами, хопер-дозаторні вертушки зі щебенем, вагони з товарним каменем.

А загалом від Чернівців до державного кордону з Румунією на головних коліях було пошкоджено 16 об'єктів різної величини, однак пошкодження оперативно ліквідовано і відновлено рух поїздів. Але всюди ведеться постійний нагляд, так само, як і за місцем зсуву.

Під час нашої розмови з Ігорем Юником з'ясувалося, що є ще одна точка, де велися активні відновлювальні роботи – це зруйнований арочний кам'яний міст на 310 км перегону Вадул-Сірет–Держжордон, який був збудований у 1869 році.

Щоб дістатись до пошкодженого моста, треба було подолати дорогу до села Старий Вовчинець, де все також потерпало від великої води. І хоча вже не дощило і було спекотно, звідусіль стікали каламутні струмки. А на одному з відрізків шосейної дороги в центрі села перезволожена земля обвалилася, і залишилася вузька смуга для проїзду машин. Селяни стривожено говорили про те, щоб не залишитися без автомобільного сполучення.

А ми прямували до зруйнованого моста. Минувши шмат сільської дороги, звернули до колії і рушили по шпалах, здаючи почувши характерний гул роботи техніки. Невдовзі побачили напівзруйновану кам'яну штучну споруду. Колійники завантажували величезний ківш крана каменем, який недовзі лягав біля підніжжя зруйнованої опори. Уздовж колії снував бульдозер, укріплюючи земляне полотно. Відновлювальними роботами керували заступник начальника залізниці з колії Володимир Харлан і заступник начальника залізниці – головний ревізор з безпеки руху поїздів та автотранспорту Євген Талоха.

Володимир Харлан, який очолює штаб із ліквідації наслідків повені, згадує, що за дві години пройшла катастрофічна злива, яка пошкодила 16 об'єктів на головних коліях від Чернівців до Держжордону, не говорячи вже про станційні та під'їзні колії. Майже півстолітній кам'яний арочний міст не витримав великої кількості води і почав руйнуватися. "29 червня вранці я вже був тут, – розповідав Володимир Харлан. – І ми відразу розробили план відновлювальних робіт, щоб у найкоротші терміни відкрити рух поїздів, тобто поставити тимчасовий міст, а потім роботи постійний. До речі, проектувальники вже працюють. Тривають підготовчі роботи для встановлення тимчасового моста, завозиться щебінь, виставляються шпальні клітки, які збираються зараз на станції Вадул-Сірет, і розраховуємо в суботу повністю відкрити рух".

– Зараз працюють бульдозер та екскаватор КМС №124, які з одного берега моста роблять майданчик під тимчасову опору, а з другого боку ту ж роботу виконує грейферний кран. Але оскільки вчора ввечері пройшла дуже сильна злива і рівень води знову піднявся, ми укріплюємо берег, щоб вода не знищила наші зусилля. Роботи ведуться цілодобово, вахтовим методом. Їх виконують працівники мостопоїзда №61, колійно-машинної станції №124, Хриплинського та Чернівецького відбудовних поїздів, задіяні представники інших підрозділів магістралі. Внести корективи у виконання поставлених завдань можуть

